

ВАСКРШЊЕ ЈУТРЕЊЕ

Васкрсење Твоје Христе Спасе, анђели на небесима песном славе, удостој и нас на земљи да Те чистим срцем славимао.

Настојатељ кади Престо обилазећи око њега са ђаконом три пута. Затим се отварају Царске двери и сви излазе кроз њих, певајући исту стихиру, па се врши литија око храма, од запада на југ, исток и север, попут жена мироносица које су у рану зору хитале ка Спаситељевом гробу да би помазале Његово тело. Настојатељ држи у руци крст, други свештеник - Јеванђеље, као слику Васкрсења Христовог, а ђакон кадионицу и свећу. Обитавши око храма, заустављају се пред његовим вратима која се претходно затварају. Они који држе свето Јеванђеље, икону и барјаке стају лицем ка западу. Настојатељ кади икону и братију, а затим кадећи затворена црквена врата возглашава:

Свештеник:

Слава светој, јединосушној, животворној и нераздељивој Тројици, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Исходните настојатељ се јеђе врједностима и ћеберними дберили, прејдадујућима пред нима дјаконима и дбема свештима, и џела лика појаше с тиха 8, глас 5:

Воскрније твоје љубите сице, лгти појати на несех, и наје на земљи сподоби чистотима сједицема твоје славити.

И велегласно возгласити:

Слава стврди, и јединогодиније, и животворачије, нераздјелимје траје, вејда, најније и присни, и во веќи веќији.

И наје јубејија је: Амин.

Начинате настојатељ, са прочими слајките, велегласно настојији тропар, во глас 6:

Христије воскресе и је мртвите, смртни смртни поправи, и јују је во гробу дајије дајије.

И ми токде појема подобније, со смртнијема. Појема же сеј тропар трајдади је настојатељ, и трајдади је наје.

Тако настојатељ глаголети стихи:

Нека васкрсне Бог и растуре се непријатељи његови, и да побегну од Његова лица они који Га мрзе.

Народ:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Свештеник:

Као што исчезава дим нек исчезну, као што се восак топи од огња.

Народ:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Свештеник:

Тако да изгину грешници од лица Божија, а праведници да се обрадују.

Народ:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Свештеник:

Овога дана, који Господ створи обрадујемо се и развеселимо се.

Народ:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Свештеник:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Свештеник:

И сада и увек и у векове векова.

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Пефвий стих:

Да воскреснету бѣхъ, и расточатија врази єгѡ, и да бѣжати ѿ лицѣ єгѡ ненавидашїи єго.

И на кијакдо итихъ мы поемъ тропаръ: Христос воскрес: веъ по единожды.

Вторији стих:

Иако ичевзаету дымъ, да ичевзинѫтъ, таќко тајетъ восикъ ѿ лицѣ огња.

Христос воскресе: единожды.

Трећији стих:

Тако да погибнѫтъ грѣшици ѿ лицѣ ежил, а прањедници да возвеселатса.

Христос воскресе: единожды.

Сеј денъ єгоже готвори гдѣ, возрадимса и возвеселимса вонъ.

Христос воскресе: единожды.

Слава: Христос воскресе: единожды.

И наинѣ: Христос воскресе: единожды.

Также настојтель поётъ вишними глаголи:

Христос воскресе и з мертвых, смрттию смртъ поправ.

И ѿврзаетъ врати. Входији настојтель из честнѣмъ крѣомъ, преди ѿцимъ ємъ со дѣломъ лампадами:

И братијамъ поѹцимъ:

И ѿцимъ во гробијахъ живоји даровав.

Јектенија

- Ђакон:** У миру Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава и сједињење свих, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За овај свети храм и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За преосвештеног епископа нашег (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За (**ово село, за свако село**), овај град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За благостворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.

Также оударјут во вѣл кампани: и клѣплютъ добольнѣ, тѣи звоны. Вишѣдъ же мастоѣтель со іерен во стыій флагарь.

И дїаконъ глаголетъ єктению велікѹ:

- Дїаконъ:** Миромъ глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во свышемъ миѳѣ, и спасенїи душа нашихъ, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во миѳѣ всегда мѣра, бѣгостоанїи ст҃ыихъ бѣжинихъ црквеи, и соединенїи вреѧхъ, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во ст҃ѣмъ храмѣ сеимъ, и из вѣрою, бѣгоговѣнїемъ и отрадомъ бѣжинимъ входашимъ вонь, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во великомъ гospодинѣ и Оцѣ нашеимъ, спасишишемъ патріархѣ и митрополитѣ, и во гospодинѣ нашеимъ превослашеннїишиемъ єпископѣ [и митрополитѣ], архиепископѣ, и митрополитѣ] и митрополитѣ, честнѣмъ пресвѣтериствѣ, во христѣ дїаконствѣ, и всемъ прѣчтѣ и людехъ, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во богохранимѣи отрадниѣ нашеи, благоговѣхъ и вѣнчаніи єѧ, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во градѣ сеимъ [и митрополитѣ, и митрополитѣ] и єпископѣ Освѣтили сеи], вѣлкомъ градѣ, отрадиѣ, и вѣрою жиевашимъ въ иихъ, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во благородственїи воздухахъ, и изобилии плодовъ земныихъ, и времененїехъ миѳныхъ, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.
- Дїаконъ:** Во плѣницихъ, пѣтишетевиющиихъ, недѣгющиихъ, отрадаждущиихъ, плѣниенїиихъ, и во спасенїи ихъ, глаголимса.
- Дїаконъ:** Где, помилѹ.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе,
Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу
Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну
Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима
Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу
Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу,
сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Дјакон: *Ô нѣзбѣвнѣсѧ на́мъ ѿ вѣлѣка місії, гнѣба и нѣжды, гдѣ
помѣлиса.*

Дјакон: Гдѣ, помилѹ.

Дјакон: Заетѹнъ, спаси, помилѹ и сохрани на́съ, бѣже, твоєю блгодатю.

Дјакон: Гдѣ, помилѹ.

Дјакон: Пресѹтѹ, претѹтѹ, преблагословенѹ, славѹ вѣчнѹ на́шѹ бѣжѹ и
приенодѣж мѣри, то већми сѹтими помажѹше, сми сеbe, и драга
друга, и већь жињоту нашѹ хртѹ бѣжѹ предадимъ.

Дјакон: Тебѣ, гдѣ.

Возглашеније ађенитик:

Иако подобајету таје великала слава, честъ, и поклоненије, отци и сини и отомах дају,
највише и приснша и во вѣки вѣкава.

Дјакон: Амињ.

И начинајте предстојтеље канона, твореније гдјина іѡанна дамаскина. Гласъ је.
ірмосъ: Воскресија дени: Ірмосъ на ё; И тропарј на ё, са припевом: Христосъ воскресе
и з мртвихъ. И паки послѣдни кийдо лика ірмосъ. Послѣдни же на сходѣ
катавасиа, ірмосъ тойже: Воскресија дени: И по нему: Христосъ воскресе: већь
тријдја. Творија же начало канона на књиждо писи се свегда предстојтеље, десноби
или левобој страније случијешеја начини. И кадија ви началије канона стија икоњи,
и ђуба лики и братију по чину. И по кобијаждо писи се вијеја єктоенија малај ви
благаја, икоје рѣхомъ, во стији сеј дени. Возглашави ѡтпрај благаја ѿјеја. По је
и писи појету десноби странија. По је же појету левобој. Сине појема и по прочињу
писи сеј.

ПЕСМА ПРВА

Ирмос:

Дан васкрсења је просветимо се, народе: Пасха, Господња Пасха, хер Христос Бог преведе из смрти у живот и са земље на небо нас који певамо победничку песму

Припев:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова.

Очистимо осећања па ћемо видети Христа који блиста неприступном светлошчу васкрсења, и говори: радуј се, да јасно чујемо певајући победничку песму.

Нека се небеса достојно веселе, а земља да се радује и сав свет, видљив и невидљиви, да празнује, јер Христос устаде, вечна радост.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

КАНОНІЈА, гласъ Ј.

Песнь Ј.

Ірмосъ:

Воскресењаја дено, прославитијаса людје: пасха, гдја пасх! је смртни ко къ живини, и је земли къ неби, христосъ бгъз најс пребелде, поевднијю поношвија.

Припевъ:

Христосъ воскресе и је мртвите.

Учитењима честитвја, и озврима непрестаныма сећтома воскресења, христалнистачијаса, и радоститеса, реквија мисија да огулышима, поевднијю поношве.

Небај оубо доситојија да веселатса, землија же да радејија, да прајданитеја же мирза, вијдимаји же веји и невијдимаји: христосъ бо восхла, веселије вѣчное.

Таке, склонија.

Дјаконъ: Паки и паки мијрома гдја помољима.

Дјакъ: Гдји, помиљанъ.

Дјаконъ: Заслужни, спаси, помиљанъ и сокхрани најс, бжже, твојије благодатији.

Дјакъ: Гдји, помиљанъ.

Дјаконъ: Пресветијо, пречистијо, преблагословенијо, славијо вѣчнијо најс и приносидбји мртијо, со већима сећима помиљаше, смили сеје, и драга драга, и веји животите најс христијанскије предаднији.

Дјакъ: Тебе, гдји.

Возглашавају сјениција:

Иакоје твоја држава, и твоја єштија црквија, и сила, и слава, Оца и Сина и Господу дхји, најије и приносије и во вѣки вѣкава.

Дјакъ: Амиња.

ПЕСМА ТРЕЋА
Ирмос:

Приђите да пијемо ново пиће које не тече на чудан начин из суве стене, него га извор бессмртности, Христос, излио из гроба; у њему се утврђујемо.

Сад је све испуњено светлошћу, небо и земља. Зато цела творевина нека светкује Христово вакрсење; у њему се утврђујемо.

Христе, јуче сам с Тобом сахрањен, данас устајем с Тобом распет, Ти ме, Спаситељу, прослави у свом царству.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Защитити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

Свештеник:

Јер је Твоя моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

Ипакој, гл. 4

Оне које су дошли пре јутра с Маријом и које затекоше одваљен камен са гроба, чуше од анђела: зашто тражите као човека, међу мртвима онога који је у вечној светлости—погледајте гробне светлости—идите и јавите свету да је Господ вакрсао и смрт уништио, јер је Божији син, Он који спасава људски род.

**Песни Џ.
Ірмос:**

Пріндіте пиво пјему нобое, не ће камене неплодна чудодјело, но неплодна непочинка, ће гроба ћодождњева хртла, ваз немиже ојтвреждајемо.

Њине вса неполнаша сећта, нбо же ће земља и пренсподна: да прајданјета ћео веља тварь востаније хртобо, ваз немиже ојтвреждајета.

Вијеља спогребох сећа хртле, сопостају днесь вострш ћећа, разгипнах сећа хртле вијеља, сама мла спрослави се ваз цртвјији твојему.

Дјакон: Паки ће паки мјрома гдје помољимо.

Дјик: Гдје, помиљај.

Дјакон: Заслѹни, спаси, помиљај и сокхрани најс, бје, твоји блгодатији.

Дјик: Гдје, помиљај.

Дјакон: Преслѹни, претслѹни, преблагословеніји, славенју вљац ћеши ће и приносидбје мјрији, со већим сјећим помјанђаше, сали сеће, и дрѓи дрѓа, ће је јивота најш хртљ ћеј предадимо.

Дјик: Тјећа, гдје.

Возглашавају ијенники:

Иакој твоја дерјакаја, и твоја єсть цртво, и сила, и слава, ѡци и сна и ртага дхја, њине и присно и во већине веќиков.

Дјик: Имиња.

Ипакој, глас ۴:

Предваријаша ојтвоја мјаже ће мјарин, и ће брјештијаша камен ће вален ће гроба, слишаш ће ће гроба: во сећтије присно єщинијији єшији, са мртвима чито ијеете иакоја човека; видите гробнијија пеленји, тенцији, и мјар ће проповедији, иакоја ће гдје, ојмертвенији смртји, иакоја єсть сиза бја, спасијијијији ће је човекији.

ПЕСМА ЧЕТВРТА

Ирмос:

Нека богоудри Авакум на божанској стражи са нама стане и покаже светлосног анђела који јасно говори: данас је спасење свету, јер Христос вакрсе као свемоћан.

Христос је отворио девичанску утробу и јавио се као човек. И као човек је био назван јагњетом, јер је био непорочан и неокљан; као истинити и савршен Бог би назван нашем Пасхом.

Као једногодишње јагње, за нас багословен венац, Христос, драговољно би заклан за све, Пасха која очишћава, и опет нам из гроба засија дивно сунце правде.

Божански предак Давид скакао је пред Ковчегом завета, а ми, свети народ Божији, гледајући како се остварила праслика, радујемо се бижански, јер Христос вакрсе као свемоћни.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

И чтење из григоријанског богослужбовића, једног из начало:

На стражи моји стани:

По чтењији же паки вјенчалијута сећашају братија.

Песни Џ.

Ірмос:

На вјественићији стражи, богословијији левакуји да стапијети са највиши, и покажети сећтоносна љубља, љинш глаголијца: днеш спасење мијах, јако воскресе Христос, јако вјеснлен.

Мјежескога ојешаја поль, јако разверзашаји дјеснотвенијији ојтровеј, јако христос: јако чијејеја же, љинш нареџеја: непорочен же, јако невиден сикерни, најша пака, и јако врх јитијенеја сопршеноја речеја.

Јако јединоличнији љинш, богословенијији наји вјенејаји христос, вјолеја за вјехуја заклануја бјешти, пака чиститељија, и паки ија гроба крајноје правди наји возајајаја.

Богојији ојешаја дједаја пред гјенијима ковчегома сакаше љигаја, людје же вјенији, обрадајашаја сејитије зглаже, вјеснленјаја вјественићи, јако воскресе Христос, јако вјеснлен.

Дјакон: Паки и паки мијромаја гдје помолимса.

Дјак: Гдји, помилуј.

Дјакон: Заглавији, спаси, помилуји и сокрани најс, вјеште, твојије богојији.

Дјак: Гдји, помилуј.

Дјакон: Пресијаји, прећијаји, пређијаји, славијаји вљичаји најшадији и приснодебијаји, со вјемији сјемији помажијаше, сјамији сеје, и драгија драга, и веји жињотији најшадији христадијији.

Дјак: Тесеј, гдји.

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

ПЕСМА ПЕТА

Ирмос:

Устанимо рано ујутро па ћемо уместо мириса принети химну Господу, видећемо Христу, сунце правде којима свима живот даје.

Спутани адским оковима, гледајући Твоје неизмерно милосрђе, веселим корацима иђаху ка светлости, Христе, славећи вечну Пасху.

Носећи свеће приступамо као женику Христу, који излази из гроба, и прославимо у празничном расположењу Божију Пасху.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

Возглашавају сите хришћани:

Імкв твоја држава, и твоје єсть цркво, и сила, и слава, оча и сина и отац је ах, најине и пријатељи и во вѣки вѣков.

Дјакон: Амињ.

Прослави ѕ.

Ірмос:

Ојтрењио ми ѿтрењио глађеок, и вмѣсту муре прослави пријатеља вѣци, и Христ ѿзврима праљвије гољице, виђема жељију возражија.

Безмѣрноје твоје багдатробије љубовима ѿзвалији содержимаји здравље, када је љубав људа љубите, веселјима ногами, пажљом хвалаше вѣчнину.

Пријатељима свајџености, и ходакију љубав љубију гробаји жениху, и спривидима любопривидственим чинима пажљу вјеку спаситељину.

Дјакон: Паки и паки мијрома глај помољима.

Дјакон: Гди, помилуј.

Дјакон: Заслужи, спаси, помилуј и сачувај наше, бје, твоје багдатије.

Дјакон: Гди, помилуј.

Дјакон: Пријатељи, пријатељи, прејатељи, славнији вѣцију нашеј бјеју и пријатељији мијрији, со већима сјећима помилујаше, сми сеје, и драгаја, и веће жибогу нашеј љубав љубију предадима.

Дјакон: Тебе, гди.

Возглашавају сите хришћани:

Імкв твоја држава, и твоје єсть цркво, и сила, и слава, оча и сина и отац је ах, најине и пријатељи и во вѣки вѣков.

Дјакон: Амињ.

ПЕСМА ШЕСТА
Ирмос:

Сишао си у подземље и поломио вечне мандале које су држали спутане,
Христе, и васкрсао си из гроба трећега дана као Јона из морске немани.

Када си васкрсао из гроба сачувао знаке целе, Христе, и својим рођењем ниси
повредио закључано девичанство, и отворио си нам рајске двери.

Спаситељу мој жива и нежртвена жртво; као Бог самога себе си принео оцу;
када си васкрсао из гроба, заједно си вакрснуо и праоца Адама.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу
Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну
Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима
Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој
Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада
и увек и у векове векова.

Народ: Амин

Кондак гл. 8

Мада си у гроб сишао бесмртни, адовој силу си разрушио. Вакрсао си као
победник Христе Боже, рекавши мироносцима: радујте се. Апостолима
Твојима си даровао мир, а палим вакрсење.

Песни 5.
Ірмос:

Сишаошёлъ єсн въ пренеподніллъ землн н сокрѹшнлъ єсн вефен вѣчныя,
содержащыя съзанныя христе, н тридневенъ ткъ ѿ кнта іѡна, вострецъ єсн ѿ
гроба.

Сохранивъ цѣла знаменія христе, вострецъ єсн ѿ гроба, ключи дѣви не вредивъ въ
рѣкѣ твоемъ, н ѿбѣрвалъ єсн наимъ рѣскія дѣви.

Господи мої, живоје же н нежертьвенное залогеніе, ткъ егъ съмъ себѣ болено привѣдъ
сѧ, вострецъ єсн въерданаго адама, вострецъ ѿ гроба.

Діаконъ: Паки н паки міромъ гдѣ помолимся.

Діакъ: Гдн, помилѹй.

Діаконъ: Залогнн, спаси, помилѹй н сохрани наꙗ, бжє, твоену блгодати.

Діакъ: Гдн, помилѹй.

Діаконъ: Престѹю, претѹю, преблагословенѹю, славнѹю вѣчнѹю нашѹ б҃ѹ н
принодѣлѹ мрѹ, со всѣми сѣмьми помилѹвша, съмъ себѣ, н дрѹгѹ
друга, н веся животъ нашъ христѹ егѹ предадимъ.

Діакъ: Тебѣ, гдн.

Возглашенија архиепископа:

Ткъ твоја дерјава, н твоје єснти цркво, н сила, н слава, ѿца н сна н отлагаш дхла,
нвѣнѣ н приснш н во вѣки вѣкѡв.

Діакъ: Амина.

Также кондакъ, гласъ н:

Аще н во гробъ сишаошёлъ єсн везремерти, но хдовој разрѹшнлъ єсн снлъ, н
вострецъ єсн ткъ побѣднтель христе бжє, женамъ мѣроносицамъ вѣщаўши:
радѹтеся, н твоимъ мѣромъ даруји, падшымъ подмай востреценіе.

Икос

Сунце које је пре сунца зашло у гроб, тражиле су мираношице које пре јутра дођоше и једна другој говораху: дођите да помажемо живоносно и сахрањено тело Онога који подиже палог Адама и који лежи у гробу. Пожуримо и као мудраци са истока поклонимо се и принесимо мирисе као дарове Ономе који повијен не у пелене, већ плаштаницом обавијен. Заплачимо и завапимо: О Господару, устани и палима, даруј вакрсење.

СИНАКСАР НА СВЕТУ И ВЕЛИКУ НЕДЕЉУ ПАСХЕ

Стихови: Христос сам сиђе да се бори с адом, и изиђе с обилним пленом победе.

На свету и велику недељу Пасхе празнујемо најживоносније вакрсење Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа.

Овај празник називамо и Пасхом, што на јеврејском значи прелажење, јер то је дан у којем је Бог у почетку привео свет из непостојања (у постојање); тог истог дана првео је израиљски народ преко Црвеног мора и тако га истрагао из фараонових руку; истог тог дана сишао је с неба, уселио се у утробу Дјеве. На данашњи дан је истрагао сваког људског род из ада, извео на небо и привео у првобитно достојанство непропадљивости. Но кад је сишао у ад, Господ, ипак, није вакрсао све, него само оне који су хтели да поверију у Њега. А душе светих, које је ад од века држао, Он је ослободио и свима отворио приступ небесима. Ето зашто, преиспуњени највећом радошћу, светло празнујемо Вакрсење и потврђујемо радост којом се обогатила наша природа богатим даровима Божијег милосрђа. Исто тако, исказујући и прекид непријатељства и сједињење с Богом и самим анђелима, поздрављамо (једни друге) уобичајеним целивањем.

Вакрсење Господа се десило овако: док су војници чували гроб, земља се око поноћи затресла јер је анђео сишао с неба и одвалио камен од гробних врата; запањени стражари су се разбежали, и тиме се, чим је минула субота, негде у освите првог дана седмице, отворио пут и женама. Пре свих вакрсење постаје познато Мајци Божијој, која је, по казивању светог Матеја, седела према гробу с Магдалином. Али да не би било места за сумњу у вакрсење због сродства са Мајком, јеванђелисти говоре: јави се најпре Марији Магдалини. Она је видела и анђела на камену, а кад је пришла ближе, видела је и у гробу анђеле, који и

Ікос:

Њјже прёжде сёлинца сёнце злшёдшее ногодà во грёбз, предвариша ко ѿгтреð, њїфьшыж таќш днè мїронѡнци дїбви, н дрѓа ко дрѓзбїй вопїлхї: є дрѓгїнн! прїндїте, вонамн полажемз тїбо жионбїсное н погребеное, плотъ вакрсєнвшагш падшаго љдама, лежащю во грёбѣ. йдемз, потвїмса ж таќже волсїн, н поклонимса, н принесемз маја таќш дары, не в зеленакх, но в злашанакї ѿбенитом, н плачимз, н возопїмз: є влко, востанн, падшымз подаји вакрсєніе.

Сунадаръ, во ст҃ю н велікъю недѣлю пасхи.

Ст҃ихи: Христој сиједа къ борьбѣ љдовѣ єдинъ. Миѡгія взвеимъ побѣды корыстн, взыде.

Во ст҃ю н велікъю недѣлю пасхи, самое живоносное вакрсєніе праздніемъ гдѣ бѣ н сїса нашегш інса хрїтѧ, єже ѿбеш н пасхї именіемъ: таќже єврѣйскою бесѣдою преведеніе толкѹетса. Той бо єсть днъ, воньже бѣ в начальѣ міръ ѿ небытїја приведѣ. Въ той днъ імльтєсіја людн, сквозь чермніе море пропадѣ, ѿ фараоновыихъ иехициетъ рѣкъ. Въ той паки съ нѣсѣ сошедз, во ѿгтробѣ дѣбы веліса: н нынѣ нѣ љдовыихъ гокрбнїцъ человѣческое єгипетво вѣ искитївъ, на нѣсѣ возведѣ, н къ дрѣвнемъ достојнїю приведѣ нетлѣнїа. Обаче сошедз во љдз, не вѣхъ вакрсєн, но єлнїцы вѣровати ємъ нѣзболниша: дѣши же таќже ѿ вѣка сїихъ нѣждео держимыял ѿ љда свободн, н вѣбмъ дадѣ на нѣсѣ взыти. Сегѡ рѣди радѹищеса престественнѣ се ѿвѣтлогтю вакрнїе праздніемъ, рѣдость ѿбраズѹище, єюже єстество наше милюєдїа рѣди мѣтн ежїа ѿбогатїе: таќоже н врлжди разбршение, н єже съ бѣомъ соединение н съ самѣмъ љглїи поклѹище, єбичное тодѣвамъ цѣлованїе. Гдїе же вакрсєніе бысть сїце: вонишимъ спрѣгѹиымъ грёбз, ѿ полѣноши тѣсъ бывалетъ: сошедз ко љглї, камень ѿблакетъ ѿ дѣреи грёба, спрѣжие же ѿжасающеи вѣглютъ. Н приходженіе здѣ женамъ бывалетъ въ ѿбенѣтъ поездѣ, таќоже ѿ полѣбенѣтнмъ носи. Н пѣрвѣ ѿбеш вакрнїе ежїи мѣри поизнаваюмо бывалетъ прамъ сѣдаки ѿ гроба съ магдалине, таќоже глаголетъ магдѣи. Но да не сомніло бы сѧ вакрнїе, за єже къ матерн присвоенїа, єнлисъ глаголютъ: пѣрвѣ тавлакетъ магдалини марин, она же н на камени љглїа вѣдѣ: н

јављају вакрсење Господа. Устаде, говоре они, није овде; ево места где га положише. Кад је чула ово, она је похитала према најватренијим ученицима, Петру и Јовану, и саопштила им радосну вест о вакрсењу. А када се она враћала са другом Маријом, срео их је Христос, и рекао: Радујте се! Управо онај род, који је раније слушао: с мукама ћеш децу рађати, требало је први да чује ту радост. Ношene незадрживом љубављу, оне се приближавају Христу, и желећи да се стварно увере, додирују Његове ноге. Гробу прилазе и апостоли: Јован се само надвирио над гробом и отишао, а Петар је ушао унутра и веома брижно разгледао, додирао плаштаницу и убрус који је био на Христовој глави.

Магдалина је рано ујутру поново дошла са другим женама да би се подробније уверила у виђено. Стала је напољу код гроба и плакала, а кад се надвирила (над гроб), видела је два анђела, сва у светlostи, који јој, као да је смирују, говоре; Жено, што плачеш? Кога тражиш? Исуса тражите Назарећанина распетога? Није овде, јер устаде. Тог истог трена оне су устале јер су приметиле Господа. Она се окрену и угледа Христа како стоји, па, мислећи да је градинар, (јер је гроб био у врту), рече: Господине, ако си ја ти однео, кажи ми где си га положио, и ја ћу га узети. А када се Магдалина још једном нагнула према анђелима, Спаситељ јој је рекао: Марија! Кад је чула Христов мили и познати глас, она је хтела да се приљуби уз Њега, но Он јој је рекао: Не дотичи ме се, јер још нисам узишао Оцу својему, као што сама признајеш, чим још сматраш да сам човек, него иди браћи мојој и кажи им све што си видела и чула. Магдалина је то учинила, а у зору поново је с осталима била крај гроба. Жене које су биле с Јованом и Саломијом дошли су кад је већ грануло сунце. Морамо рећи да су жене, међу којима је била и Богородица, долазиле на гроб у разно време; јер она и јесте Марија коју Јеванђеље назива Јосијевом мајком - тај Јосија је био Јосифов син. Није познато, дакле, у ком (тачно) часу Господ вакрсава: једни говоре: кад су петлови први пут запевали, други: кад се земља затресла, а трећи говоре још другачије.

Док се све ово дешавало, неки стражари су дошли првосвештеницима и јавили им све што се догодило. Ови су дали стражарима довољно новца и тако су их приморали да кажу да су Његови ученици дошли ноћу и украдли га. А увече, истог дана, када су се ученици сакупили у страху од Јудејаца и када су врата била чврсто затворена, ушао је Исус, будући у непропадљивом телу, и, по обичају, благовестио: Мир вам! Кад су видели Христа, они су се преизобилно обрадовали и кроз надахнуће (Васкрслог) у савршенијем степену примили су силу Свесветог Духа.

Како је вакрсење Господа тродневно? Ноћ између четвртка и петка и петак до заласка сунца један дан (Јевреји тако рачунају дан); затим ноћ између петка

приникши паки срцем виђери врјуту, иже ојеш ће гдје вакрнје возвећашају: веста је, глаголјуту, ићесть здѣ: је мјесто, идје же положиша єгđ. Течећи ојеш јаја слышавши, и къа теплатиши мз ѡчиеникъ приходицъ, къа петръ ће ѹшанихъ, и вакрнје симъ благовесте веету. Возвеџашају је ћи из дрѓою марију, ерећи је христију, глагола: радијте са. Подобаше ю пејеве слышавши мз рода: въ печалеху родиши чада, томъ прејде и радистве виђашити. Си. же любобију побеђадају је приступају: и пречијети ма ногама єгѡ класијеса, спасији је разумијети христије. Апли же ко грбъ притекоја, ѹшанихъ ојеш приникши точију во грбез, ѹнде. Пејгр же виђери входицъ, и испитији је сладрећи. Паки же магдалина приходицъ ко грбъ је ојтрећи, со дрѓимъ женами, виђенија ѿвјерити христији спасији. Ој виђенихъ же итољији рујаше, виђери же грбла приникши, врјуту двја лгђа вијетијији, и ћи претаја ћи, и глаголији: жено, чито плакаш; и кога ћијеши; ћија ћијете најзаранјији распјати: веста, ићесть здѣ. И ћије весташа пристраши, виђејаше гдја. Тјемје Ѧија ѿвјераша вспјати, виђицъ христији итољији, вејтоградар же єгđ бијти мнажи, [зане въ вејтоградији грбез бијти,] глаголету: гдји, ћије ти єси вјазији єгđ, рици ми, гдје єси положији єгđ; и ћија вожмъ єгđ. Паки же спјез ко лгђаша помалеј, глаголету къа магдалини: марије. Ѧија же сладкији и ѿвјији христији ѿвјетији глаји, прникосијтија ємъ христије. Ѧија же глаголету: не прникасијеса мнје, не ој ю вјазијији ко Ѧији љоемъ, икоје тији помышлјаши, єшије члвјешка мја бијти непрвији: иди же къа братији моји, и рици ћија, єлака же виђела єси и слышала. И ћије ојеш магдалина дјелајету. Свјетају је дниј паки ој грбла из прочијији вјавајету. Свјетији же ю ѹшанијој и саломијејој, вожијији је ћијији прїндбаша. И простији рицији, разлијији єже на грбез женији прижажденје бијти, въ нјихје бије и вја: тај је єсити, юже ѹшисеј је глаголету мрију єгђије. ѹшисијији же бије сијији ѹшисији. Въ нензвејијиома ојеш єсити, въ кий чијији вакрсеје гдји: ићицији ојеш въ пејеве кјоглашеније глаголету: дрѓији же єгђа пејеве бијти, и разлијији дрѓији. Симъ же тајко вјавиши мз, є ђицији ю ћијији дошедше, возвећашаји је христијијији содѣјијијији. Ѧији же грејенниками ћији ѡимздијијији, повинијијијији је рицији: тајко ѡчиеницији єгѡ пришедше нојији, ѡкрадоша єгđ. Въ вејтерији настојијијији днје, ѡчиеникимъ во єдинији собранијији страха ради ѹшенијијији, и дверемијији твједији

и суботе и субота до заласка сунца је други дан, затим ноћ између суботе и недеље и недеља до заласка сунца (јер се део почетка узима као целина) је трећи дан. Или чак и овако: у трећем часу петка Христос је распет; затим је од шестог до деветог часа била тама - рачунај то као ноћ, и од трећег до деветог часа - то је један дан; затим после tame опет обданица и ноћ између петка и суботе - то су два дана; затим субота до заласка сунца и ноћ између суботе и недеље - то су три дана - по речима јеванђелисте: и субота освиташе. Кад Спаситељ, који је обећао да ће нам трећег дана указати милост, на најкраћи начин учини (то) добро дело, Њему слава и сила у векове векова. Амин.

Пошто смо видели Христово вакрсење, поклонимо се светом Господу Исусу Христу, јединном безгрешном. Клањамо се Твоме крсту, Христе, и Твоје свето вакрсење песмом величамо и славимо. Јер си ти, Бог наш и осим Тебе другога не знамо, и име Твоје поштујемо. Ходите све верни, поклонимо се се Христовом светом вакрсењу. Јел, где, крстом дође радост свему свету: Свагда благосиљајући Господа и песмом величамо Његово вакрсење, јер претрпе распеће и смрћу смрт разруши. (трипут)

Вакрсао је Исус из гроба као што је прорекао, дајући нам вечни живот и велику милост. (трипут)

ПЕСМА СЕДМА

Ирмос:

Онај који избави младиће из пећи постаде човек, страда као смртан човек и страдањем облачи у лепоту бесмртности оно што је смртно—једини Бог отаца, благословен и најславнији.

Закљученим, входити къ нима ђис, таќу въ неплѣнифимъ тѣлеси бѣ, и міръ ѕбъичиша симъ благовѣстѣти. Они же сего виђевше, премнога возрадовалиса, и дѣновеніемъ совершилишее всеслави. Ахъ дѣствѣство прѣмлюютъ. Каќу же триднѣвное востригіе гдѣ; вѣжде сици: Вечеръ четвертка, и дѣнь пѧтка, таќу во нощедѣствѣво єврѣ ѿчигајутъ, дѣнь єдиниц. Пѧтка паки ноќи, и ѿбѣшта всѣ, драго ѿчиге нощедѣствѣво, се дѣнь вториј. Паки ѿбѣштаја ноќи, и недѣлји дѣнь, ѿчиги во начала всѣ прѣмелета, третије нощедѣствѣво: се дѣнь третиј. Али сици: Въ третији ѿчиг пѧтка распата вѣистъ христоу. Таже ѿчиги часы до деватага тмѧ вѣистъ, се ноќи ми разумѣй, се ѿчиги дѣнь и ноќи пѧтка, се дѣнь нощедѣствѣво. Таже паки по тмѣ, дѣнь и ноќи пѧтка, се дѣнь нощедѣствѣво. Дѣнь ѿбѣшты, и ноќи єж паки, се трети нощедѣствѣво, по єнлисъ глаголищемъ: ѿчиги ѿчиги во єдини ѿчиги во ѿчиги. Іще ли въ третији ѿбѣшта ѿчиги ѿчиги, скорѣјше подѣла благодѣствѣство. и таќу благодатъ, и глаꙗ ємъ во вѣки вѣкѡвъ. амињ.

Таже глаголемъ:

Воскресеніе христово виђевше, поклонимся стомъ гдѣ ђис, єдиномъ безгрешномъ. кртъ твоемъ покланялемъ христу, и стое воскресеніе твоє поемъ и глаголимъ: ты бо єси егъ нашъ, разве твое иношъ не знаемъ, имъ твоє именемъ. прїндите ви вѣрни, поклонимся стомъ христовъ воскресенію: се бо прїиде кртъ миросъ міръ. всегда благословѧщъ гдѧ, поемъ воскресеніе єгъ: распартіе бо претерпѣвъ, смртю смртъ разбршай. [Грижди.]

Воскресъ ђис ѿчиг гроба, таќоже прорече, даје наима жибогъ вѣчныи и вѣлико мілости. [Грижди.]

Пѣсни 3.
Ірмосъ:

Отроки ѿчиги и землии, бѣхъ чловѣкъ, страждуетъ таќу смртъ, и страждуетъ смртъ въ неплѣнија ѿблажица благолѣпие, єдини ѿблаженъ ѿбѣ єгъ, и препрославленъ.

Богомудре жене са мироносицама трчаху за Тобом и са сузама Те тражаху као мртвог; радујући поклонише се живом Богу, и Твојим ученицима, Христе, као благу вест јавише тајанствену Пасху.

Светкујемо умртвљење смрти, разорење ада, почетак другог—вечног живота и играјући песмом прослављамо Виновника, јединога Бога отца, благословеног и најславнијег.

Ово, заиста свежа и спасоносна ноћ, као најсвечанији празник светлошћу обасјана, наовечтава светлосни дан Ускrsa, када вечна светлост из гроба телесно свима засија.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Защити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

ПЕСМА ОСМА Ирмос:

Овај наречени и свети дан први дан седмице, цар и господар, празник, славље свих славља у који благосиљамо Христа у све векове.

Жены из мурлы бгомъдрыя въ сибѣдъ течиъ: єгоже йакш мѣртва со сиезамн искакъ, поклониша ся рѣзиющыя ся жиевомъ бгъ, и пасхъ тайнъ твоимъ хрѣтъ ѿченникомъ бговѣстнша.

Смѣртн праѣзднелъ омѣрщеленіе, ћово разрѣшеніе, инош житїа вѣчнаго начало, и играюще поемъ виновнаго, єдинаго бгословенаго ф҃е въ бга, и препрославленаго.

Йакш вонистинн ѿшенина, и всперазднственна сѧ спасительна иопшь, и вѣтвзарна, вѣтвонснаго днѣ, вонстаниа ѡфи провозвѣстнца: въ нейже везлѣтнй вѣтвь нѣз гроба плѣтии виѣмиз возѧл.

Дѣаконъ: Паки и паки миromъ гдѣ помолимся.

Ликъ: Гдн, помилѹй.

Дѣаконъ: Загтѹни, спаси, помилѹй и сохрани наше, бжє, твоему бгодати.

Ликъ: Гдн, помилѹй.

Дѣаконъ: Пресвѣтѹю, пречистѹю, преблагословенѹю, славнѹю вѣчнѹю наше б҃гѹ и приинодѣбѹ мрѹ, со всѣми иѣвими помланѣвшими, смили се, и дрѹгја дрѹга, и веся жиевотъ наше хрѣтѹ бгѹ предадимъ.

Ликъ: Тебѣ, гдн.

Возглашаетъ ипенники:

Йакш твоја держава, и твоје єсть цртво, и сила, и слава, ф҃а и сна и сѣрѣа дхла, наинѣ и приснѣ и во вѣки вѣкѡв.

Ликъ: Аминь.

Песнь и.

Ірмосъ:

Сеј наречений и сый днѣ, єдинъ ѿбѣштв црь и гдь, праѣзднкѡв праѣзднкъ, и торжеств єсть торжеств: воньже благословимъ хрѣтъ во вѣки.

Приђите да учествујемо у новом роду винограда, божанском весељем, у славни дан воскрсења, Христова царства, прослављајући Га песмом као Бога довека.

Погледај унаоколо Сионе, и види, ето дођоше Ти деца твоја са запада и севера и југа и истока као пријатна светила, благосиљајући у теби Христа довека.

Оче сведржитељу, и Речи и Душе, једна природа у којој се сједињују три ипостаси; превечни и најбожанственији, у Теби смо крштени; и Теби благосиљамо у све векове.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

ПЕСМА ДЕВЕТА

Припев: Величај душо моја Онога који је васкрсао трећег дана из гроба, Христа који живот даје.

Приндите ноблагаш винограда рожденіја, бјеспревенагаш весеља, в зараочнитом дні воскресіја, цртвіја Христова прїшевімса, појце єгъд макв бгл в вѣки.

Возведи ѡкресиць ѿчи твои гѡне в вижди: се бо приндаша к твоји макв бѓојевітама івѣтила, ѿ злапда, и г҃бера, и морја, и вогтока чада тво., в зреји благословициа Христъ в вѣки.

Тѣченіј:

Очи в седефкнителю, и слобе, и даше, треми гојдинакемое в зпострѣхъ єстесицъ, пресѹщесицъ и пребјесицъ, в з тѣ кртикомса, и тѣ блгословицъ в вѣки.

Дјакон: Паки и паки міромиз гдѣ помолимса.

Дјак: Гдї, помилуй.

Дјакон: Заступи, спаси, помилуй и сохрани наше, бјже, твоје в бгодатију.

Дјак: Гдї, помилуй.

Дјакон: Преступи, претупи, преблагословиши, славиши вѣчнъ наше и приснодѣши мрїю, то вг҃еми сївими помажиши, сали сеbe, и дрѹзя дрѹза, и весь жиботъ наше Христъ вѣчнъ предадим.

Дјак: Тебѣ, гдї.

Возглашати аїенники:

Макв твоја держава, и твоје єсть цртво, и сила, и слава, ѡци и сна и ртагв дхла, најићи и приснши и во вѣки вѣкава.

Дјак: Амињь.

Припевы на дѣтји пѣсни:

Величнитъ душа моја воскресиши триднѣви ѿ гроба, Христъ изнодава.

Ирмос:

Светли се светли нови Јерусалиме, јер слава Господња тебе обасја. Ликуј сада и весели се Сионе а ти Чиста радује се Богородице вакрсењу онога кога си родила.

Припев: Величай душо моја Онога који је вакрсао трећег дана из гроба.

Ирмос:

Светли се светли нови Јерусалиме, јер слава Господња тебе обасја. Ликуј сада и весели се Сионе а ти Чиста радује се Богородице вакрсењу онога кога си родила.

Припев: Христос нова Пасха, жива жртва, јагње Божије које узима грехе света.

Анђео вапијаше Благодатној: чиста Дјево радуј се, и опет кажем: радуј се Твој Син вакрсре трећег дана из гроба и мртве подиже.

Марија Магдалина трчаше ка гробу, а када је видела Христа мишљаше да је вратар.

Ирмос:

Свјетліса, свјетліса, нόбыи іерхіяліме: слáва єо гдна на твєрѣ возгіл. лікъи нынї Ѯ веселіса, іѡнне. т्�ві же, ұтла, іеродіїса, бѣ, ѡ востгáніи рождествѣ твоегѡ.

И вторији лікъ поётъ тóйже пропѣвъ, и ірмосъ:

Также, пефвый лікъ поётъ вторији пропѣвъ:

Велічнитъ душа моја воленію страдавша, и погребена, и воскресшаго тридніевна ѩ грбла.

Ирмосъ:

Свјетліса, свјетліса, нόбыи іерхіяліме: слáва єо гдна на твєрѣ возгіл. лікъи нынї Ѯ веселіса, іѡнне. т्�ві же, ұтла, іеродіїса, бѣ, ѡ востгáніи рождествѣ твоегѡ.

И вторији лікъ поётъ тóйже пропѣвъ и ірмосъ:

Также, пефвый лікъ поётъ третији пропѣвъ:

Хрѓотъ нόблъа пасхъ, жертва жиблъ, лгнечъ ежий вземлѧи грбхъ міра.

И спіхъ. И вторији лікъ поётъ тóйже пропѣвъ, и спіхъ:

Также, пефвый лікъ поётъ четвртији пропѣвъ:

Агѓлъ воліаше благодатнїй: чиста дѣо, ріадніса, и паки рекъ, ріадніса: твоји сїи воскресе тридніевна ѩ грбла, и мртвымъ воздѣнгнѹши, людїе веселітеса.

И спіхъ: И вторији лікъ поётъ тóйже пропѣвъ, и спіхъ:

И првичъ Ծемъ пропѣвъ пропѣвамотъ по єдиножды ко спіхомъ:
Возгдніи єшь оғенівъ мртвымъ ѩ вѣка, царски рукаевъ ѕкѡ ѩ ідды леевъ.

Магдалина маріа притече ко грбъ, и хрѓа відѣвша, ѕкѡ вефтогріада вопрошаше.

Агѓлъ ѿблестгаль женамъ воліаше: престанитте ѩ слезъ, ѕкѡ хрѓотъ воскресе.

Хр̄тосъ востреце, смѣртъ поправыи, и мѣртвыя воздвигнѣши, лидѣ веселитесѧ.

Днѣсъ всѧка твѣрь веселитесѧ и радѣетесѧ: г҃акъ Хр̄тосъ востреце, и да плѣнишасѧ.

Днѣсъ вѣка плѣнилъ да, воздвигнѣши вѣники, тѣже ѿ вѣка имаше лютиѣ
ѡдержимыѧ.

Велічина душа моѧ тѣнпостасиаго и нераздѣльнааго вѣчествѣ державѣ.

Радѣши дао, радѣши, радѣши елгословеннаѧ, радѣши препрославленнаѧ: твои бо
тѣхъ востреце прииднѣши ѿ грѣла.

Послѣдній же пѣрвый лѣкъ поется пѣрвый пропѣвъ и ірмосъ. Тѣже ѡба лѣка,
сопѣдшесѧ вѣти, поются ірмосъ, и тропарь: Хр̄тосъ востреце: тринадцати.

Пѣсни д.
Ірмосъ:

Ирмосъ:

Светли се светли нови Јерусалиме, јер слава Господња тебе обасја. Ликуј сада и
весели се Сионе а ти Чиста радује се Богородице васкрсењу онога кога си
родила.

Свѣтліѧ, свѣтліѧ нобыи іерѹсаліме: слава бо гдна на твоји возија. ликъ ивиће,
и веселитесѧ ѿшне. ты же чиста и краљица еште, ѿ вогтанији рождењствѣ твоегѡ.

О вѣчествениаго, ѿ любезнаго, ѿ гладчайшаго твоегѡ гласа! Съ наими бо
неложиѡ ѿбѣщалиса єси бѣти, до скончанїа вѣка Хр̄тѣ: єгоже вѣрнїи,
ѹтвреждениѥ надежди имѹше, радѣши.

О пасха вѣлика и сїенитѣшама, Хр̄тѣ! ѿ мѣдровите, и слобе вѣки, и сило! подвлај
наима истрѣ твоји приглаштиса, въ невечернѣмъ дни црквија твоегѡ.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.
Народ: Господе помилуј.
Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.
Народ: Господе помилуј.
Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје царство, сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин

Егзапостилар:

Телом си уснуо као мртав, Царе и Господе, трећег дана си вакрсао, Адама подигао из пропадљивости и смрт обеснажио; Пасха непропадљива, спасење света (**трипут**)

На Хвалите, гл. 1

Стих: Хвалите Њега због моћи Његових хвалите Га по мношту величанства Његова.

Опевамо Христе Твоје спасносно страдање и славимо вакрсење Твоје.

Стих: Хвалите Га уз глас трубе, хвалте Га уз харфу и свиралу.

Ти што Крст претрпе и смрт уништи и вакрсе из мртвих, умири живот наш, Господе као једини свемоћан.

Дјакон: Паки ће паки мјеромиз гђај помољнима.
Дјакон: Гђи, помилуј.
Дјакон: Заглави, спаси, помилуј ће сачуваји наше, бјже, твоје благодати.
Дјакон: Гђи, помилуј.
Дјакон: Пресвети, пречисти, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
Дјакон: Треба, гђи.

Возглашавају џенитик:

Иако твоја држава, ће твоја џеста цркви, ће твоја слава, ће твоја и твоја ратна, ће твоја и пријатељи и војници вјекови.

Дјакон: Имамо.

Вјапостолар. Самогласен:

Плотија ојчињеви, иако мјертеји цркви ће гђи, пријатељи вакрселих ће има, вједници ће тије, и ојпријатији имерти: пакија нејакија, мјера спасење. [**Тријади.**]

На хвалитех, вјакое дыханије на глас ће.

Поставимиз стихији ће ће појемиз стихији вакрсени, глас ће.

Стих: Хвалите ће го на силах ће го, хвалите ће го по мнојеству величества ће го.

Појемиз твојој хрјте спасије гоји стихији, ће го вакрсеније.

Стих: Хвалите ће го во гласу трајијемиз, хвалите ће го во **Фалтири** ће гласах.

Крјте претерпрљиви, ће смртји ојпријатији, ће вакрсенији ће мјертвих, ојмирији наше жињи гђи, иако ће диниз вјеснлен.

Стих: Хвалите Га уз бубњеве и у колу, хвалите Га уз струне и свиралу.

Својим вакрсењем Христе ад си покорио и човека вакрснуо. Удостој нас да Ти чистим срцем певамо и да Те славимо.

Стих: Хвалите Га уз милозвучне кимвале, хвалите Га уз кимвале који одјекују. Све што дише нека хвали Господа.

Бога достојно Твоје снхићење песмом славимо Христе који си рођен од Дјеве и који се ниси одвајао од Оца. Као човек си пострадао и вољно крст поднео. Као из двора да си изашао тако си из гроба вакрсао да спасеш свет, Господе слава Теби.

СТИХИРЕ ПАСХЕ гл. 5

Стих: Нека вакрсне Бог и расуре се непријатељи Његови.

Данас нам се показа свештена Пасха, нова света Пасха, тајнествена Пасха, најчаснија Пасха. Та Пасха је Христос Избавитељ, непорочна Пасха, велика Пасха, Пасха верних, Пасха која нам отвара рајске двери, Пасха која освећује све верне.

Стих: Као што исчезава дим нек исчезну.

Дођите жене благовеснице и реците Сиону оно што сте виделе: прими од нас радост благе вести о Христовом вакрсењу; весели се, ликуј и радуј се Јерусалиме, јер си видео Христа цара како излази из гроба као Женик.

Стриж: Хвалите єгò вуз түмпанаң һә лиңбә, хвалите єгò вуз түрғынаң һә фәрғаниң.

Ада пәленнәвый, һә чөловәкка вакреснәвый, вакресенәвим үбоңым җәтә, сподоби ны чистым әрдәмелә, төбө пәйтн һә славитн.

Стриж: Хвалите єгò вуз күмбәләхәз добрагләсның, хвалите єгò вуз күмбәләхәз ваклициәз, вәлкөз дылдәнә да җәлнитгә ғәл.

Бүгөләпнөе үбоे иннәхождәнне славаше, поэмз тәл җәтә: родилас әни үз дәбы, һә неразлыхенәз байла әни үз әйлә: пострадалз әни мәкәчәк, һә волен претерпәлз әни җәтә, вакрәсләз әни үз гробы мәкәчәк үз чөртәга пронизшәдз, да спасеш мірз, ғәл слава төбөк.

Таже вакрәспльшесә әба лика, поётгә түрхәрү пәсхин.
Гләдз ә.

Стриж: Да вакреснетгә бәгз, һә ရատօնաւա բրизн єгә.

Пәсхла тәфеннал һәм днәссы покадас: пәсхла ноба тәја: пәсхла тәинественнал: пәсхла венчестнал: пәсхла җәтәсүз һәзәбәнител: пәсхла непорочнал: пәсхла велнкал: пәсхла вѣрның: пәсхла дәбәрн բ.и.к.и.л һәм үзберзәнца: пәсхла венчах әсвакаша: вѣрның.

Стриж: Мәкәчәк һәчезлеңтә дымз, да һәчезнәгз.

Прәндитте үз вакресенә жәнәл әлговәстиниң, һә тәшнә ရցынте: прәнми үз нәсә ရадостн әлговәшенәл, вакресенә җәтәвәл: крәсльял, ликльял, һә ရадлыл іерғаләмә, цәл җәтә ոյзрәк һәз' гробы, мәкәчәк женихл пронеходлаци.

Стих: Тако да изгину грешници од лица Божија а праведници да се обрадују.

Жене мираносице дођоше рано ујутро на гроб Онога који живот даје нажоше анђела како седи на гробу и он им се обрати говорећи овако: Што тражите Живога међу мртвима, што оплакујете непропадљивог у трулежи, идите и јавите Његовим ученицима.

Стих: Овога дана, који Господ створи, обрадујемо се и развеселимо се.

Свану нам дивна Пасха, Пасха Господња, Пасха најчаснија Пасха. Загрлимо један другога са радошћу јер је пасха. О Пасхи, избављење од жалости јер данас Христос засија из гроба као из дворца, испуни жене радошћу, говорећи: проповедајте апостолима.

Слава и Сада

Дан вакрења, свечаност нека нас просвети и загрлимо један другога. Рецимо и онима који нас мрзе: браћо опростимо све празнујући вакрење и тако викнимо: Христос вакре из мртвих, смрћу смрт сатре и онима у гробовима живот подари.

Христос вакре из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима живот дарова. (трипут)

Стих: Тáкѡ да погибнѹтъ грешицы ѿ лицѣ бѣїѧ, а праѣдницы да возвеселѧтъ.

Мѹронѡици жено, оѹтѹ глаголѹ, предст ваша гробъ жибодавца, ѡбреѹша љгља на камени сѣдлја, и тој професија въ има сици глаголаше: чито ѹщете жибагѡ из мртвил; чито плачете неглађинагѡ во тлѣ; шедше проповѣдише ѡченикѡм єѡ.

Стих: Сеи дѣнь, єгоже отвори гдѣ, возрадуемса и возвеселимса вонь.

Паеха краина, паеха, гдїа паеха, паеха венчестнаѧ наима возиѧ. паеха, радиостию дѹгъ дѹгла ѡбѣимемъ. ѿ паеха! извѣвленије икофи, ибо ѵз гроба днѣсъ таکѡ ѿчертога возиѧлъвъ Христосъ, жено, радиости и сполни глагола: проповѣдише ѡпливъ.

Слава и наинѣ: **ГЛАВА** є:

Богородица дѣнь, и просветијиса торжествомъ, и дѹгъ дѹгла ѡбѣимемъ. радиостије, и неизвѣдаемыи наис, простији вс. Богородицемъ, и таکѡ возопијимъ: Христосъ вакре и мртвил; смртъ смрт поправъ, и ѿзымъ во гробу ѡживоту даровавъ.

Тајке, Христосъ вакре: трижды.

**ВАСКРШЊЕ СЛОВО
СВЕТОГ ЈОВАНА ЗЛАТОУСТОГ,
АРХИЕПИСКОПА КОНСТАНТИНОПОЉСКОГ**

Ако је ко побожан и богољубив, нека се наслажује овим дивним и светлим слављем. Ако је ко благоразуман слуга, нека радујући се уђе у радост Господа свога. Ако се ко намучио постећи се, нека сада прими плату. Ако је ко од првог часа радио, нека данас прими праведни дуг. Ако је ко дошао после трећега часа, нека празнује са захвалношћу. Ако је ко стигао после шестога часа, нека нимало не сумња, јер ничим неће бити оштећен. Ако је ко пропустио и девети час, нека приступи не колебајући се нимало. Ако је ко стигао тек у једанаести час, нека се не плаши закашњења: јер овај дивни Господар прима последњег као и првог, одмара онога који је дошао у једанасти час, као и онога који је радио од првога часа. И последњег миљује и првога двори; и ономе даје, и овоме дарује; и дела преса, и намеру целива; и делање цене, и принос хвали. Стога дакле, уђите сви у радост Господа свога; и први и други, плату примите; богати и убоги, једни с другима ликујте; уздржљивци и лењивци, дан поштујте; ви који сте постили и ви који нисте постили, веселите се данас! Трпеза је препуна, наслажујте се богато сви! Теле је угојено; нека нико не изиђе гладан; сви уживајте у богатству доброте! Нека нико не оплакује сиромаштину, јер се јави опште Царство. Нека нико не тугује због грехова, јер опроштај засија из гроба. Нека се нико не боји смрти, јер нас ослободи Спаситељева смрт: угаси је Онај кога је она држала, заплени ад Онај који сиђе у ад, угорча се ад окусивши тело Његово. И предвиђајући то, Исаја закликта: ад се угорча сусревши Те доле! Угорча се, јер опусти; угорча се, јер би исмејан; угорча се, јер се умртви; угорча се, јер би срушен; угорча се, јер би окован; прими тело Христово, а најђе на Бога; прими земљу, а срете небо; прими оно што виде, а паде у оно што не виде. Смрти, где ти је жалац? Аде, где ти је победа? Вајкре Христос, и ад се стропошта! Вајкре Христос, и падоше демони. Вајкре Христос, и радују се анђели. Вајкре Христос, и живот живује. Вајкре Христос, и ниједног мртвог у гробу. Јер Христос, уставши из мртвих, постаде првина преминулих. Њему слава и власт кроза све векове. Амин!

Иже во егбих є҆цà нашегѡ іѡанна археопископа константинопольскагѡ, златоѹргагѡ слово югланительное во сый ѿ субботоношеныи день преславнагѡ и спасительнагѡ Ѹртѧ бѣ нашегѡ волкѣи.

Иже ктѡ є҆лочеоптикѡ в є҆голюбнвз, да насладнтсѧ сегдїк оѡ добрагѡ и ѿвѣтлагагѡ торжеоптив. Иже ктѡ рѣбъ є҆лоразблнныи, да винидетв рѣблсѧ въ рѣдости гда ѿвоегѡ. Иже ктѡ потрѣднсѧ постгасѧ, да воспріиметв нынѣ дніарій. Иже ктѡ ѿ перфагагѡ часѣ дѣблалз є҆сть, да пріиметв днѣсъ прѣвнй дѣлгз. Иже ктѡ по трѣтїемъ часѣ прїиде, благодарѧ да праѣднѣтв. Иже ктѡ по шестомъ часѣ достнїже, нинчтоже да ѿблннтисѧ, ибо нинчимже ѿтщепѣвѣтсѧ. Иже ктѡ лишисѧ и дебѣтлагагѡ часѣ, да пристрѣпнти, нинчтоже ѿблнлсѧ, нинчтоже боасѧ. Иже ктѡ почтѹ достнїже и во є҆динонадесатыи часѣ, да не ѿспрашнтисѧ замедленїя: любочеоптив во сый вѣка, прѣмлетв послаѣднаго тѣко же и перфаго: ѿпокоевѣтв въ є҆динонадесатыи часѣ пришедшаго, тѣко же дѣблалшаго ѿ перфагагѡ часѣ. и послиднаго мѣлдѣтв, и первомѹ ѿгожддѣтв, и ѿномѹ дѣтв, и семѹ дѣртѣдѣтв, и дѣблѣ прѣмлетв, и намѣренїе цѣблѣтв, и дѣблнїе почитлѣтв, и предложнїе хвѣлнитв. Тѣмже ѿбѣ виниднте вси въ рѣдости гда ѿвоегѡ: и первїи и вторїи, мѣдѹ прїимните. Богатїи и ѿбозїи, драгомъ ликующи. Воздѣржннцы и лѣнивїи, день почтните. постнѣвшисѧ и непостнѣвшисѧ, возвеселнте сѧ днѣсъ. Трапеза исполнена, насладнте сѧ вси. тѣлѣцъ ѿпнтаннїи, никтоже да нѣзидетв алчай: вси насладнте сѧ пира вѣры: вси воспріимните богатство благости. никтоже да рѣдлѣтв ѿбожества, тѣбисѧ во ѿбщес цѣтво. никтоже да плачетв прегрешенїи, прощенїи во ѿ перфага возїа. никтоже да ѿбоитсѧ смртн, свободн во насв спаса смртн. ѡуглasi и, иже ѿ неѣ держнмыи. пленнїи ѕда, сошедшїи во ѕд. ѿгорчн є҆ѓо вѣднѣвша плотн є҆гѡ. и сїе предпрѣмнїи ислама возопн: ѕда, глаголетв, ѿгорчнсѧ, ѿвѣтв тѣ дѣлѣ. ѿгорчнсѧ, ибо ѿпразднисѧ. ѿгорчнсѧ, ибо порѣгланз бытв. ѿгорчнсѧ, ибо ѿмертвнисѧ. ѿгорчнсѧ, ибо низложнисѧ. ѿгорчнсѧ, ибо сваѣтисѧ. прѣмлтв тѣло, и є҆гѹ прїразнисѧ. прѣмлтв землю, и ѿвѣтв ибо. прѣмлтв є҆же вѣдаше, и впаде во є҆же не вѣдаше. Гдѣ твоѣ, смртне, жало, гдѣ твоѧ, ѕде, побѣда; вискире Ѹртосъ, и ты низвѣргласъ є҆си. вискире Ѹртосъ, и падоша дѣмнин. вискире Ѹртосъ, и рѣдютсѧ ѿгли. вискире Ѹртосъ, и жизви житиельствѣтв. вискире Ѹртосъ, и мѣртвый ни є҆динъ во гробѣ: Ѹртосъ во востаѣ ѿ перфагах, начаток ѿсопшихъ бытв. Томѹ слава и держава, во вѣки вѣкѡв. аминъ.

Тропар Светог Златоуста, гл. 8:

Благодат, заблиставши из уста твојих као светлост огња, просвети васељену, свету стече ризнице несреброльубља, висину нам смиrenoумља показа; но твојим речима учећи нас, оче Јоване Златоусте, моли Христа Бога Логоса, да спасе душе наше.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се услиши и помилуј.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (име) и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе и за све у Христу братство наше.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похоење, опроштај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светога храма.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за блажене и незaborавне свете патријархе православне, за благочестиве цареве и благоверне царице, за осниваче овога светога храма, и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за све православне свуда.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Также глаголетиа тропарь етаги. Глаги ѕ:

Оұғың твоіңж әкоке сөбітлость Ӯғнà возіләвші бәгодәть, вселенінде проісбети: не ғрефолібей мірови соқрәвнца ғниска, высоты нáмж смиреномъдрія показа, но твоімі словесы наказъл, Ծе ішанне златоъсте, моли глоба ҳұтта егі, спастия дашамз нáшымз.

Погемиз дійконз глаголетиа Әкітепі:

Дійконз: Помілъй нáсз бжéе, по велицѣй милости твоей, молимъ ти ѧ,

ѹглыши һ помілъй.

Дійкz: Гди помілъй, трыжды.

Дійконз: Ҙще молимся ѿ веémз һж хрітолюбівомъ вонистебѣ.

Дійкz: Гди помілъй, трыжды.

Дійконз: Ҙще молимся ѿ великомъ господинѣ һ Ӫтциѣ нáшемиз ӛткѣшемз патріархѣ (ѧмкz), һ ѿ господинѣ нáшемиз превослащеннѣшемз митрополитѣ (ѧмкz ѧмкz), һ всей во ҳұтѣ браттїн нáшай.

Дійкz: Гди помілъй, трыжды.

Дійконз: Ҙще молимся ѿ браттїлж нáшнхz, ѹғенницибж, ѹғенномонагбж, һ веémз во ҳұтѣ браттїтебѣ нáшемз.

Дійкz: Гди помілъй, трыжды.

Дійконз: Ҙще молимся ѿ милости, жиžни, мірѣ, здравїи, спасенїи, посѣщенїи, проіенїи һ ѡстгаленїи грѣховъз ғаевъз бжїнхz, браттїн етаги ҳрама ғегѡ.

Дійкz: Гди помілъй, трыжды.

Дійконз: Ҙще молимся ѿ блаженныхz һ приснопамятныхz, ѡткѣшнхz патріархѣз православныхz, һ багочестивыхz цркбхz, һ Благовѣрныхz цркцахz, һ ғоздателехz ғтыл Ӫбнители сеѧ, һ ѿ вѣхz преждепочишивыхz Ӯғѣхz һ браттїахz, зде лежащихz, һ повидъл православныхz.

Дійкz: Гди помілъй, трыжды.

҃акон:

Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме, за оне који се труде, који поју, и за присутни народ који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ:

Господе помилуј. **(трипут)**

Свештеник говори молитву усрдног мольења.

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ:

Амин.

Свештеник—ОТПУСТ

Діакон:

Бѣ є мѣлмиса ѿ плодоносащица ѿ добротиющица во сїшемъ ѿ всенесеніемъ хралік симъ, традиціиющица, поісчица ѿ предитоачица любезъ, ѿжиданіициа ѿ тебѣ великия и благти.

Діак:

Гдѣ помилѹи, **трижды.**

Возглашениe:

Іакѡ мілостивъ ѿ члвѣколюбецъ бѣзъ єти, ѿ твоѣмъ слаѹѣ возсыплемъ, ѡцѹ, ѿ інѹмъ дхѹ, нынѣ ѿ прієнї, ѿ вѣки вѣковъ.

Діак: Аминь.

И аще настоѧтель глаголетъ ѿпѹти:

Христоу востреши и мѣртвыхъ, смртлю смртъ поправи, и сѹщимъ во гробахъ животу да обновиши: истиини єзъ наше, молитвами преѹгыа своеѧ маре и вѣхъ стыихъ, помилуетъ и спасетъ наше, йакѡ елгъ и члвѣколюбецъ.

Также крѹгъ возвышама, глаголетъ:

Христоу востреши. **трижды.**

Мы же ѿвѣщаемъ: Истиини ѿвѣщаемъ. трижды.

Припремио
и појакон Зоран Бобић

Манастир Св. Саве
Либертиビル, Илинојис С.А.Д.
2015 Лета Господњег